

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0044 van 7 maart 2012
in de zaak 1011/0690/SA/3/0

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **stad TIENEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw ■■■■, schepen, en de heer ■■■■, stadssecretaris

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
de heer ■■■■, wonende te ■■■■*
partij :

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 16 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 februari 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen van 18 oktober 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een voederbak.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 september 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Janina VANDEBROECK die loco advocaat Dany SOCQUET verschijnt voor de verwerende partij en de tussenkomende partij in persoon aanwezig, zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■■ vraagt met een op 23 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 14 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 26 april 2010 weigerde de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een veevoederbak. Het beroep van de tussenkomende partij bij de verwerende partij tegen deze weigeringsbeslissing werd op 10 juni 2010 onontvankelijk verklaard.

Op 17 juni 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een veevoederbak”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd. De in de aanvraag vermelde werkzaamheden en handelingen zijn vrijgesteld van het voorafgaand eensluidende advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 19 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit:

“
...

- *De voorgestelde werken omvatten het plaatsen van een voederhek als weideafsluiting en het leggen van verplaatsbare betonplaten als tijdelijke verharding in de weide voor het voederhek over een lengte van 22m.*
- *De werken zijn noodzakelijk voor het bijvoederen van de dieren op de huiskavel van een volwaardig zoogkoeienbedrijf. De huiskavel werd onlangs beperkt door de oprichting van een RWZI.*
- *De voorgestelde constructie voorkomt dat de voederplaats verwordt tot een modderpoel bij vochtig weer en draagt bij een propere omgeving in de buurt van de voederplaats.*
- *Gelet op de aard en de ligging is er uit landbouwkundig standpunt geen overwegend bezwaar tegen de voorgestelde werken.*

Aan het advies is/zijn de volgende voorwaarde(n) verbonden:

- *De tijdelijke verharding met betonplaten moet worden verwijderd na het beëindigen van het professioneel gebruik van de weide.*

...”

Op 25 maart 2010 meldt ■■■■ dat geen advies in verband met de aanvraag kan uitgebracht worden. ■■■■ merkt niettemin op dat de voederbak boven een gemeentelijke rioleringsleiding is voorzien.

RIOBRA brengt op 14 april 2010 een negatief advies uit:

“
...

Wij willen er uw aandacht op vestigen dat op het bedoelde perceel een openbare riolering gelegen is (parallel met de rijweg). Boven de riolering aangezien boven de riolering geen toestemming kan worden gegeven voor het plaatsen van dergelijke constructies.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen weigert op 18 oktober 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“
...

Overwegende dat de ordening van het gebied reeds voldoende gekend is door de aanwezige bebouwing;

Overwegende dat de werken officieus zijn stopgezet naar aanleiding van een klacht;

Het project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening en stemt niet overeen met de algemeen geldende en gangbare stedenbouwkundige voorschriften.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 29 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 januari 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Beoordeling

...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijk rioleringsbuis. Deze buis, met diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd voor 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdienstbaarheden. Bij gebrek aan juridische gegevens hieromtrent dient de algemene regel van bouwverbod boven zulke buizen, evenals het bouwverbod tot op 5m uit de as van de buis, gerespecteerd worden.

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het gewestplanvoorschrift. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil. Gelet op de bouwbeperkingen boven gemeentelijke rioleringsbuizen is de ruimtelijke integratie en de goede plaatselijke ordening slechts een beoordelingselement van ondergeschikt belang. Zij kan de aanvraag niet verantwoorden.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag druist in tegen het algemeen bouwverbod om constructies op te richten boven een gemeentelijke rioleringsbuis of tot op 5m uit de as van de buis;
- de ruimtelijke integratie en de goede plaatselijke ordening zijn in dit geval slechts een beoordelingselement van ondergeschikt belang.

...”

Na de hoorzitting van 3 februari 2011 beslist de verwerende partij op 3 februari 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijk rioleringsbuis. Deze buis, met diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd voor 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdienstbaarheden.

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het

gewestplanvoorschrift. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil.

5. De verharde bodem van de veevoederbak volgt uit de noodzaak tot betere hygiënische omstandigheden voor de dieren. De verharde bodemplaat wordt voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk geplaatst, herplaatst of verwijderd kunnen worden. De rioleringsbuis steekt op een diepte van ±4m onder de grond. Naar stabiliteit toe heeft deze constructie geen enkele invloed op de aanwezige ondergrondse infrastructuur. Het betreft een constructie van beperkte omvang die snel gedemonteerd kan worden.

De veevoederbak kan in functie van werken aan de rioleringsbuizen tijdelijk verwijderd of verplaatst worden. In dit opzicht vormt de aanvraag geen noemenswaardige hinder of schade voor de ondergrondse infrastructuurwerken. Het weigeren van een demonteerbare veevoederbak in een weide voor mogelijke werken aan een rioleringsbuis, kan niet als een redelijke bouwbeperkingen aanzien worden. Indien aan de vergunning de nodige voorwaarden opgelegd worden kan de bovengrondse constructie verenigbaar geacht worden met de aanwezigheid van de ondergrondse.

...

Art. 2

De aanvraag voor het plaatsen van een veevoederbak... te vergunnen met de volgende voorwaarden:

- De constructie zal op kosten van de aanvrager verwijderd worden op het moment dat er effectief werkzaamheden aan de ondergrondse infrastructuur uitgevoerd zullen worden. Zolang de werken niet daadwerkelijk aanvangen kan de constructie blijven staan. De constructie zal zolang als nodig verwijderd worden en nadien teruggeplaatst worden.*

..."

Dit is de bestreden beslissing.

De heer [REDACTED] heeft met een ter post aangetekende zending van 11 maart 2011 een vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing ingediend bij de Raad. Dit dossier is bekend bij de Raad onder het nummer 1011/0666/A/3/0727.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat het beroep buiten de voorziene vervalttermijn werd ingesteld.

De verzoekende partij was niet aanwezig op de terechtzitting en heeft niet geantwoord op deze exceptie.

Beoordeling door de Raad

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing conform artikel 4.7.23, §3 VCRO met een aangetekende zending van 18 februari 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het voorliggende beroep, aanvankelijk ingesteld met een ter post aangetekende zending van 16

maart 2011, is bijgevolg tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO. De omstandigheid dat de verzoekende partij, na hiertoe door de griffie van de Raad op 22 maart 2011 te zijn verzocht, het oorspronkelijk verzoekschrift op 6 april 2011 heeft geregulariseerd, doet hieraan gelet op artikel 4.8.17, §2, derde lid VCRO geenszins afbreuk.

De exceptie kan dan ook niet aanvaard worden.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij is van oordeel dat in het verzoekschrift niet wordt aangeduid op grond van welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO de verzoekende partij haar vordering baseert. De verwerende partij meent dat de Raad dient te onderzoeken of de verzoekende partij belang heeft bij onderhavige procedure.

Beoordeling door de Raad

Het is de Raad niet duidelijk of de verwerende partij met vermelde opmerking de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep ter discussie wenst te stellen en ter zake met andere woorden een exceptie inroept. De Raad is niettemin van oordeel dat uit de samenlezing van de beslissing om in rechte te treden van 14 maart 2011 en van het inleidend verzoekschrift, ook al verwijst de verzoekende partij hierbij niet uitdrukkelijk naar artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat de verzoekende partij haar beroep uitdrukkelijk baseert op vermelde bepaling, zich bij de Raad aandient als het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en derhalve beschikt over het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte en de omvang van de vordering

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert aan dat het voorliggende beroep onontvankelijk is aangezien in het beschikkende gedeelte van de beslissing om in rechte te treden van 14 maart 2011 enkel melding wordt gemaakt van het indienen van een verzoekschrift tot schorsing van de bestreden beslissing en niet van een verzoek tot vernietiging. Tenzij de verzoekende partij, bij apart besluit, tevens zou hebben beslist tot het inleiden van een vordering tot vernietiging is de vordering tot schorsing volgens de verwerende partij onontvankelijk.

De verzoekende partij was niet aanwezig op de terechtzitting en heeft niet geantwoord op deze exceptie.

Beoordeling door de Raad

1.

Opdat een college van burgemeester en schepenen, zoals de verzoekende partij, als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan op regelmatige wijze een beroep kan instellen bij de Raad, is vereist dat zij beslist om in rechte te treden. De verzoekende partij heeft op 14 maart 2011 een beslissing in die zin genomen.

De Raad stelt met de verwerende partij vast dat in het beschikkende gedeelte van het besluit van 14 maart 2011 inderdaad enkel melding wordt gemaakt van het indienen van een vordering tot schorsing en niet van een vordering tot vernietiging.

De Raad is evenwel van oordeel dat uit de beslissing van 14 maart 2011 op zich voldoende blijkt dat de verzoekende partij bij de Raad in eerste instantie een beroep tot vernietiging tegen de bestreden beslissing wenst in te leiden. Het opschrift van de beslissing van 14 maart 2011 luidt overigens uitdrukkelijk:

‘Beroep bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen betreffende de stedenbouwkundige aanvraag...’.

De verwerende partij kan dan ook niet gevolgd worden wanneer zij de beslissing om in rechte te treden in die zin uitlegt dat enkel tot het inleiden van een vordering tot schorsing zou zijn beslist. Een dergelijke al te stringente interpretatie van de beslissing om in rechte te treden kan niet worden aanvaard aangezien zulks een niet te verantwoorden en dus onredelijke beperking van het recht tot toegang tot de rechter in hoofde van de verzoekende partij zou impliceren.

De Raad is in dit licht van oordeel dat uit de artikelen 4.8.1 VCRO en 4.8.3, §1 VCRO dient afgeleid te worden dat een bij de Raad ingesteld beroep in beginsel dient beschouwd te worden als een vernietigingsberoep. Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege immers onder andere uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over vernietigingsberoepen (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011/1, blz. 195 nr. 570).

2.

Indien de verzoekende partij tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing wenst te benaarstigen, kan dit enkel gebeuren met een uitdrukkelijk gemotiveerd verzoek tot schorsing en moet zulks in voorkomend geval uitdrukkelijk blijken uit de beslissing om in rechte te treden. In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ontegensprekelijk als een accessorium bij de vordering tot vernietiging opgevat.

Wanneer, zoals in de voorliggende aangelegenheid, een beroep wordt ingesteld door een college van burgemeester en schepenen, betekent dit dat de vordering tot schorsing niet enkel in het verzoekschrift tot vernietiging als accessorium dient opgenomen te zijn, doch ook dat het college van burgemeester en schepenen uitdrukkelijk moet beslist hebben om naast de vernietiging, ook de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen. De Raad stelt vast dat een dergelijke beslissing voorligt.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert aan dat het voorliggende beroep onontvankelijk is aangezien de verzoekende partij in strijd met artikel 4.8.16, §5 VCRO heeft nagelaten om gelijktijdig met het

indienen van het verzoekschrift bij de Raad een afschrift ervan te bezorgen aan de begunstigde van de vergunning, zijnde de tussenkommende partij, en aan de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

De Raad wenst op te merken dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning door de verzoekende partij een louter informatieve waarde heeft zodat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

Enkel de betekening van het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO door de griffie van de Raad doet in hoofde van de verwerende partij met het oog op het indienen van de antwoordnota en het neerleggen van het administratief dossier enerzijds en in hoofde van eventuele belanghebbenden die in voorkomend geval in de hangende procedure wensen tussen te komen anderzijds, dwingende termijnen ontstaan. De exceptie mist bijgevolg tevens juridische grondslag.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...
Wanneer er zich een lek voordoet in de riolering gelegen onder de voederbak, belemmert deze voederbak in ernstige mate de werkzaamheden van de diensten van Riobra en van de stad, nodig om het leg te dichten. Hierdoor wordt er niet alleen nadeel berokkend aan de stad en Riobra omwille van verlenging van de arbeidsduur maar zal ook een deel van bevolking hierdoor voor langere tijd problemen ondervinden met de waterhuishouding.
...”

2.

De verwerende partij antwoordt door te stellen dat de verzoekende partij niet de beschermer kan zijn van de belangen van een andere rechtspersoon, met name de intercommunale RIOBRA.

Bovendien wijst de verwerende partij er op dat de voederbak zonder al te veel inspanning door de overheid kan worden afgebroken, zodat er geen sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen nadeel.

3.

De tussenkomen partij voegt hieraan toe dat het om prefab panelen gaat en dat deze te allen tijde kunnen worden afgebroken.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die de Raad toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel, meer specifiek in welke mate de uitvoering van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, is het ingeroepen nadeel dan ook niet ernstig.

Dit alles nog los van de vaststelling dat de verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat het ingeroepen nadeel in voorkomend geval voortvloeit uit de bestreden beslissing, dan wel een externe oorzaak heeft, en dat geenszins wordt aangetoond dat vermeld nadeel ook moeilijk te herstellen zou zijn. Gelet op de aard en de omvang van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund, kan dit niet kennelijk zonder meer worden aangenomen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER